

David Morris

Budapesti Corvinus Egyetem

Eurázsiai kockázatok az Egy Út – Egy Övezet programban

Konfliktus, verseny, konvergencia vagy együttműködés?

David Morris az EUCON Erasmus+ Jean Monnet Kutatási Hálózat tagja és a Budapesti Corvinus Egyetem PhD-jelöltje. Korábbi ausztrál és multilaterális diplomata, a kutatási projekt során az Egyesült Nemzetek Ázsia és Csendes-óceáni Fenntartható Üzleti Hálózatának alelnökeként szolgált, amely az Egyesült Nemzetek Ázsia és Csendes-óceáni Gazdasági és Szociális Bizottsága (UNESCAP) tanácsadója. Számos vállalat igazgatója is, de nincs összeférhetlensége a kutatás témájával.

david@davidmorrisprojects.com

A kutatás az EUCON Erasmus+ Jean Monnet Research Network project keretében készült.

https://www.eucon-project.eu/?page_id=449

Absztrakt

Míg az Európai Unió az Egyesült Államokhoz szorosan illeszkedő, ambiciózus regionális integrációs és kölcsönös függési kísérletet képvisel, továbbra sem világos, hogy Oroszország viszonylagos hanyatlásával és Kína felemelkedésével milyen regionalizációs trendek fognak beágyazódni Közép-Ázsiába. Az Eurázsiai Gazdasági Unió haldoklónak tűnik, legalábbis rövid távon az orosz-ukrajnai háború eredményeként. Megvizsgálják a kínai Belt and Road Initiative azon törekvéseit, hogy új eurázsiai gazdasági kölcsönös függést építsenek ki az összeköttetési infrastruktúra révén. Szakértőkkel és érdekelt felekkel folytatott interjúkon keresztül politikai kockázati és megalapozott elméleti megközelítést alkalmaznak a kockázatok és lehetőségek azonosítására, valamint az eurázsiai övezet és út kockázati

keretrendszerének kidolgozása érdekében. A régiót a jövő geopolitikai versenyének kulcsaként értelmezik, ezért a dinamika gyakorlati empirikus megértése javasolt a közép-ázsiai országokkal való reális gazdasági és egyéb nemzetközi kapcsolatokhoz.

Kulcsszavak

Kína, Belt and Road Initiative, Közép-Ázsia, geopolitika, geökonómia, politikai kockázat

Bevezetés

Kína felemelkedése olyan jelenség, amely széles körben várhatóan megváltoztatja Közép-Ázsia geopolitikai és geogazdasági környezetét, sőt a nemzetközi rendet is. Kína gazdasági reformja és nyitása a huszadik század végén és a huszonegyedik század elején zajló globalizációs korszak kulcsfontosságú jellemzője volt, miközben Kína a globális növekedés legjelentősebb hozzájárulójává vált, és a világ legnagyobb kereskedelmi nemzeteként, és egyre inkább a globális ellátási láncokban jelentős szerepet játszott. mint a nemzetközi finanszírozás és befektetés forrása. Ez a gazdasági hatalomváltás elkezdte megváltoztatni a nemzetközi rendet, szélesebb partnerválasztási lehetőséget biztosítva a korábban „befolyási övezetekben” lévő országok számára, mint például a korábban Oroszországtól függő közép-ázsiai nemzetek, sőt a Szovjetunió egykori államai vagy mellékfolyói. . Egyre gyakrabban merült fel a nulla összegű geopolitikai versengés új narratívája, amely azt képzei, hogy az országoknak „oldalra kell állniuk” vagy „meg kell hódolniuk” a nagyhatalmaknak, és Kína a gyarmatosítás új formájára törekszik (McMaster, 2020). Ez a tanulmány e bináris narratíva hasznosságát próbálja tesztelni Közép-Ázsiában, annak vizsgálatával, hogy a szakértők és az érintettek Eurázsia-szerte hogyan érzékelik a kibontakozó új rendet, a Kínával való gazdasági kölcsönös függés kockázatait és lehetőségeit. Úgy találja, hogy a kép összetettebb és bizonytalanabb, mint azt a bináris geopolitikai narratíva sugallja.

Közép-Ázsia hatalmas poszt-szovjet földrajzát, amely a Dél-Kaukázus országaitól, például Örményországtól és Grúziától, egészen keletre Mongóliáig (maga nem volt szovjet állam, hanem szovjet irányítás alatt) már régóta függőnek tekintették. az orosz hatalomtól és gazdaságilag az orosz gazdaságtól függ. Az, hogy ezek az országok diverzifikálják-e

nemzetközi kapcsolataikat, kulcskérdés a helyi lakosság és a nemzetközi tudósok számára. A regionális gazdaságok közül négy csatlakozott Oroszországhoz 2015-ben az Eurázsiai Gazdasági Unió (EEU) megalakításában, látszólag a gazdaság- és iparpolitika koordinációját biztosítva, a vezetők pedig üdvözölték a kezdeményezést (Lagutina, 2019). A hidegháború vége óta az Egyesült Államok (USA) és az Európai Unió (EU) is fokozta politikai és gazdasági szerepvállalását ezekkel az országokkal, és most Kína jelentős új szereplővé vált. Az idő múlásával továbbra is fontos vizsgálandó kérdés marad, hogy a nemzetközi partnerek, köztük Kína nagyobb diverzifikációja stabilizálja-e ezeket az országokat és integrálja-e őket a globálisabb ellátási láncokba, vagy Kína új regionális hegemónná válik.

Az Európa és Oroszország közötti versenyt gyakran nulla összegű keretként fogalmazzák meg, az európai integrációs folyamat kiterjeszti az EU és az Észak-atlanti Szerződés Szervezetének (NATO) földrajzi és normatív hatókörét, és Oroszország konfliktusba keveredik a volt szovjet periférián. Unió az úgynevezett „köztes” államokban, mint például Ukrajna, Moldova és Georgia, valamint egy új Kollektív Biztonsági Szerződés Szervezetének (CSTO) felépítése közép-ázsiai partnerekkel. A hidegháború utáni új világrenddel kapcsolatos kezdeti optimizmus ellenére sem az összes érdekelt felet bevonó új biztonsági rend, sem az átfogó gazdasági integráció még nem stabilizálta Közép-Ázsiát és a „közötti” országokat (Charap et al, 2019). A NATO 1997 óta bővült Észtország, Lettország, Litvánia, Lengyelország, Csehország, Szlovákia, Magyarország, Románia, Szlovénia, Horvátország, Montenegró, Albánia, Észak-Macedónia és Bulgária. Emiatt a tanulmányban szereplő országok valóban „között” maradtak. Különösen magát Oroszországot helyezte a NATO és Kína közé, ami aláhúzza Kína érdekét egy erős és stabil Oroszország fenntartásában (Sahakyan és Gärtner, 2022), ami viszont európai kétségeket generál Kína hosszú távú törekvéseivel kapcsolatban.

Kínának nincsenek hivatalos biztonsági szövetségei, mint más nagyhatalmaknak, de új biztonsági együttműködést és regionális stabilitást próbált kiépíteni a Sanghaji Együttműködési Szervezeten (SCO) keresztül, beleértve Oroszországot is, és kibővült Indiával és Pakisztánnal. Az SCO-folyamat segítette Kínának megoldani a vitatott szárazföldi határokat India kivételével valamennyi szárazföldi szomszédjával. Napirendjén szerepel a terrorizmus, a szeparatizmus és a szélsőséges elleni küzdelem, amelyek mindegyike

elengedhetetlen Kína számára, különösen az ujjur szeparatizmus és a Xinjiangban élő 1,5 milliós kazah lakosság miatt (Yau, 2022). Kína katonai jelenlétet létesített Tádzsikisztánban is, az afganisztáni határ közelében, és az afganisztáni stabilitás jelentős biztonsági aggályt jelent Kína és más hatalmak számára is. Idővel Kínától várhatóan biztosítani fogja befektetéseit Közép-Ázsiában, és már most kiképzzi a helyi rendőrséget, és digitális megfigyelési technológiát biztosít, valamint népszerűsíti magánbiztonsági cégei szolgáltatásait, amelyek azonban továbbra is korlátozottak a helyi törvények miatt (Yau és van). der Kley, 2020).

Ahelyett, hogy az új biztonsági architektúrára összpontosítana, az emelkedő Kína inkább a geogazdasági összeköttetést helyezte előtérbe, bizonyítva azt a bizalmat, hogy a nagyobb gazdasági kölcsönös függés és a nagyobb regionális stabilitás együtt járhat. Kína a befektetések fontos forrásává, jelentős exportpiacává, valamint áruk és szolgáltatások szállítójává vált Közép-Ázsiába. Közép-Ázsia viszont fontos Kína számára, mint energiaellátó és Európa gazdasági folyosója. Közép-Ázsia különösen fontos gazdasági partnere Nyugat-Kína olyan problémás régióinak, mint például Hszincsiang. A 2023-ban megtartott első Kína–Közép-Ázsia csúcstalálkozó új érettséget jelentett Kína és az öt közép-ázsiai országgal fennálló kapcsolataiban, megteremtve a folyamatban lévő vezetői és miniszteri találkozók mechanizmusait, valamint a többoldalú együttműködés egyéb platformjait. Egyre több napirendre kerül az elit kapcsolatépítés, amely várhatóan idővel kínai befolyást épít ki.

Tíz évvel korábban, 2013-ban Hszi Csin-ping kínai elnök a kazahsztáni Nazarbajev Egyetemen tett látogatása során bemutatta nagyszerű vízióját az „Egy övezet, egy út” Eurázsia-szerte összeköttetéséről. A később átkeresztelt Belt and Road Initiative (BRI) a kínai tudósok elképzelése szerint a nemzetközi biztonság stabilizálása és a gazdasági kölcsönös függőség fokozása a nemzetközi kereskedelem tengeri fojtópontjainak sebezhetőségének csökkentése, valamint az ellátási láncok Európával való mélyebb integrációja és diverzifikálása révén. Ez most, az orosz-ukrán háború óta akaratlanul is csökkentheti az Oroszországon áthaladó ellátási láncok sebezhetőségét.

Új transzregionális mechanizmusként, amelyet Kínával mint központtal, nem pedig hálózatként terveztek, a BRI az Egyesült Államok által vezetett, úgynevezett liberális nemzetközi rend kihívásaként értelmezhető, ahogyan az EEU-t korábban is úgy fogták fel, mint egy ajánlatot megszilárdítani az orosz vezetést Közép-Ázsiában. Eközben az Oroszország-Ukrajna háborúig a BRI inkább lehetőséget, mint fenyegetést jelentett Oroszország számára, mivel hozzájárult a globális rendszer nagyobb multipolaritásához, nagyobb szabályozási konvergenciát ösztönzött, és fontos befektetéseket és infrastrukturális összeköttetéseket vonzott az orosz régióba, beleértve a tranzitbevételeket is. (Nurijev, 2020). Egy erősödő geopolitikai versengésben nem világos, hogy a BRI felgyorsítja-e vagy késlelteti-e a globalizáció új regionális világrenddé való törését (Voskressenski és Koller, 2019). A BRI nem rendelkezik az EEU egyes jellemzőivel, mint például a közös kulturális emlékezet, a közös történelmi kapcsolatok és a kialakult gazdasági függőségek. Az tehát további kérdés, hogy a regionális szereplők részéről nagyobb hatalmat biztosít-e.

A közép-ázsiai gazdaságok közül sok nincs tengerparton, és mindegyikből hiányzik a közlekedési infrastruktúra ahhoz, hogy regionálisan jobban integrálódjanak. Az új feltételek lehetőségeket nyithatnak meg. Az Ukrajna elleni orosz invázió, a nyugati szankciók és a kereskedelem Oroszországtól való elterelése által generált új kockázatok lehetőséget adnak arra, hogy Euráziában végre megvalósítsák a régóta vitatott alternatív kereskedelmi útvonalakat, mint például a Kaszpi-tengeren átnyúló nemzetközi szállítási útvonalat (vagy „középső folyosót”). A Transzkaszpi-tengeri folyosó Kínától a közép-ázsiai országokon át a Közel-Keletig és Európáig terjed. Míg korábban a legtöbb transzeurázsiai összeköttetési beruházás a Kínából Kazahsztánon, Oroszországon, Fehéroroszországon és Lengyelországon keresztül Európába tartó kereskedelmi útvonal bővítésére irányult, ez az útvonal mára sebezhetővé vált. Annak ellenére, hogy Oroszországnak még mindig viszonylag fejletlen a közlekedési kapcsolata Kelet-Ázsiával, a belátható jövőben a befektetések nagyobb valószínűséggel irányulnak az Oroszországot elkerülő útvonalakra (Ferris & Connolly, 2020). Az alternatív útvonalak új gazdasági modellje megvalósíthatja az eddig bevádatlan ígéretet a Kaszpi-tenger energia tartalékainak felszabadítására a kínai piac számára. Valójában a középső folyosó rakománya 350 000 tonnáról 530 000 tonnára nőtt 2020 és 2021 között, majd 2022-ben 3,2 millió tonnára nőtt az orosz-ukrajnai háború eredményeként (Chang, 2023). Európa számára is előnyös lehet a Közép-Ázsiával és a Kaukázussal való szorosabb integráció. Kína továbbra is az új összeköttetési menetrend fő mozgatórugója. Még mindig

sok kérdés marad a vámok és tarifák, szabályok és szabványok harmonizálásával kapcsolatban ezen a többhatáron átnyúló útvonalon, valamint a Kaszpi-tengeren és a Fekete-tengeren található két tengeri átszállási csomóponttal kapcsolatban, amelyek miatt ez normál időkből kevésbé versenyképes, mint a vasúti összeköttetés. Oroszország.

Módszertan

A tanulmányhoz készült kutatás az Erasmus + Jean Monnet Kutatási Hálózat projektje keretében készült, amely az EU és az EEU közötti konfliktusokkal, versenyzel, konvergenciával és együttműködéssel foglalkozik. A kutató sajátos szerepe az volt, hogy feltárja az Öv és Út kezdeményezés dinamikáját, kockázatait és lehetőségeit, ahogyan azt az Öv és út mentén a döntéshozók, az érintettek és a szakértők megértették, a nagyobb projekt összefüggésében.

A kutatás során a geopolitikai verseny rohamosan degenerálódásával a szakirodalom bizonyos mértékig nem tudott lépést tartani a változások ütemével. A mai napig a geopolitikai narratívák felülkerekedtek az esettanulmányokon alapuló tanulmányokkal szemben. A geopolitikán kívül azonban más tényezők is közre játszhatnak, ideértve elsősorban a geogazdasági trendeket, sőt a belpolitikai tényezőket is. Ezért ez a kutatás a régió belüli átalakulás időszakában zajló folyamatok szereplőinek és egyéb érintettjeinek empirikus megfigyeléseiben gyökerezik. Megalapozott elméleti megközelítést alkalmazott, tehát formális hipotézis nélkül, és egy kockázati és lehetőség-keretrendszer kidolgozására törekedett a forgatókönyvek azonosítására, elemzésére és arányos értékelésére a kulcsfontosságú reprezentatív esettanulmányokban. Továbbá, a fejlődő nemzetközi rendszer nagyfokú bizonytalansága miatt, és ahelyett, hogy olyan feltételezésekre hagyatkoznánk, hogy az egyik „oldal” generálja az összes kockázatot, ez a kutatás normatív szkeptikus volt. A politikai kockázatszemlélettel arra törekedett, hogy megértse, hogyan alakíthatnak ki a nemzetközi szereplők arányos kockázatkezelési stratégiákat, hogyan kerülhetik el a fenyegetéseket, minimalizálhatják a sebezhetőséget, és hogyan pozícionálhatják magukat a lehetőségekhez képest, saját körülményeiknek és céljaiknak megfelelően.

A „kockázat” itt annak a valószínűsége, hogy egy esemény vagy problémahalmaz negatív következményeket generál, amelyek azonosíthatók, megérthetők és kezelhetők (Fägersten, 2015). Az itt vizsgált komplex kockázatok kvantitatívan nem mérhetők érdemben, hiszen a kockázatok a szereplők szubjektíven fogják értelmezni (Fitzpatrick, 1983), a kockázati tényezők komplex folyamatdinamikában jelentkeznek, ezért az elvégzett politikai kockázatelemzés kvalitatív.

Amikor a kutatási projektet először tervezték, terepmunkát terveztek az Euráziát átszelő északi folyosón, amely összeköti Európát Kínával, beleértve Fehéroroszországot és Oroszországot. Ahogy a Covid-19 világjárvány, majd az orosz-ukrajnai háború megzavarta a kereskedelmet, úgy a kutatási tervet is. A Fehéroroszországban és Oroszországban tervezett terepmunkát ezért a dél-kaukázusi, örményországi és georgiai terepmunka váltotta fel. A kutatási projekt során 76 interjú készült Örményországban, Ausztriában, Belgiumban, Kínában, Grúziában, Kazahsztánban, Mongóliában és Lengyelországban. Ez a tanulmány különösen azokra a kockázati tényezőkre és kockázati javaslatokra támaszkodik, amelyek az Örményországban, Grúziában, Kazahsztánban és Mongóliában készült interjúkból fakadtak.

Az egyes esettanulmányok következő tárgyalása során a legtöbb megfigyelést a terepmunka során végzett interjúkból merítjük, és hivatkozásokat adunk hozzá, ha ezek a megfigyelések tükröződnek a felmért szakirodalomban az egyes tereplátogatások háttéréként.

Kazahsztán esete

Mint erőforrásokban gazdag, de ritkán lakott középhatalom egy veszélyes környéken, és már nem Oroszország uralja, Kazahsztán várhatóan egyre inkább a sokkal népesebb szomszédja, Kína „befolyása” lesz. A kazahok régóta tartanak a kínai inváziótól, vagy legalábbis a lassú gyarmatosítástól. Egy közelebbi vizsgálat megállapította, hogy Kazahsztán kihasználja stratégiai fekvését, hogy – ha néha problematikusan is – nemzeti érdekeinek érvényesítése érdekében diverzifikálja partnereit. Kazahsztán stratégiai helyet foglal el a Belt and Road mentén, és igyekszik összhangba hozni a BRI-t saját céljaival, hogy csökkentse az Oroszországtól való függőséget, valamint infrastruktúra-összeköttetéseket fejlesszen ki Eurázsia-szerte gazdasági kapcsolatainak diverzifikálása érdekében, például száraz kikötő létrehozása Nyugat-Kínával és új kikötők építése. csővezetékek, közúti és vasúti összeköttetés

a Kaszpi-tengerrel, összekötve Iránnal, Törökországgal és azon túl Európával. Kazahsztán egy olyan eset, amely a nemzeti ügynökséget mutatja be, összekeverve a BRI-ről mint „adósságcsapdáról” vagy kínai „befolyásról” szóló narratívákat (Louthan, 2022). Az viszont biztos, hogy hazai kockázati tényezőkkel szembesülnek a szereplők, köztük a kínai projektpartnerek.

Geopolitikai kockázati tényezők

A világ legnagyobb tengerparttal nem rendelkező országaként Kazahsztánnak geopolitikai (és geogazdasági) szükségletei vannak az Oroszországtól való függőség csökkentése és Kína felemelkedéséből származó előnyök kiaknázása érdekében (Hess, 2023), miközben sokféle kapcsolódási lehetőséget keres. keletre és nyugatra Eurázián át. Valójában Kazahsztán egykori erős vezetője, Nurszultan Nazarbajev ellenállt az orosz kísérleteknek, hogy Kazahsztánt prioritásaira kényszerítsék (Vanderhill et al, 2020), és „többvektoros” külpolitikát alakított ki, hogy több partnerrel „forgópontként” vegyen részt és egyensúlyozzon. ország (Neafie, 2022). Nazarbajev az EEU-n és a BRI-n keresztül előmozdította Eurázsia nagyobb gazdasági integrációját, sőt az EU-val való szorosabb kapcsolatokat az „integrációk integrációja” keretében (Lagutina, 2019; Segre, 2022). Kazahsztán csatlakozott a Török Államok Szervezetéhez és a NATO Békepartnerség programjához is. Nazarbajev azon törekvését, hogy Kazahsztánt az új, többpólusú rend előnyeibe helyezze, utódja, Kasszim-Jomart Tokajev folytatta.

Kína óvatos volt azzal kapcsolatban, hogy geopolitikai szerepet játsszon a hagyományos orosz befolyás övezetében. Hszi Csin-ping 2022-es kazahsztáni látogatásán, a Covid-19 világjárvány hosszú elszigeteltsége utáni első látogatásán azonban üdvözlő fogadalmat tett Kazahsztán „függetlensége, szuverenitása és területi integritása” mellett (Eurasianet, 2022, szeptember 14.). Az interjúalanyok megjegyezték, hogy Oroszország továbbra is a fő geopolitikai aggodalomra ad okot, és hangsúlyozták, hogy Kínát a döntéshozók hasznos egyensúlyozó partnernek tekintik, amely pragmatikus előnyöket kínál az infrastruktúra-összeköttetésből. Az interjúalanyok megfigyelték, hogy Észak-Kazahsztánban, ahol jelentős orosz ajkú lakosság (a lakosság körülbelül 15 százaléka északra koncentrálódik), az orosz narratívák az orosz invázió előtti ukrainai történeteket tükrözik, az oroszul beszélők elnyomására vonatkozó állításokkal, biolaborokkal. és egyéb téves információk, amelyek

később ürügyként szolgálhatnak a beavatkozáshoz. Kazahsztánnak ezért gondosan kalibrálnia kell nyelvezetét és tevékenységét Oroszországgal kapcsolatban. Az ukrajnai orosz invázióról szóló tényszerű nyelvezet (Reuters, 2022, november 17.) feldühítette Oroszországot, de a háború elől menekülő 200 000 orosz befogadása összhangban van azzal a kazah kulturális tendenciával, hogy menedéket kínáljon és hosszú távú kapcsolatokat építsen, ami később megtérülhet. ahogy az oroszok emlékeznek.

Egy korábbi alelnök-interjúalany felvetette, hogy Kazahsztán még kidolgozhat egy semleges politikát, de ez hosszú távú projekt lenne, és a nagyhatalmak beleegyezésére lenne szükség, akárcsak Svájc a 19. században. Rövid távon új elnöke egy volt diplomata, aki beszél kínaiul, és érti, hogyan kell partnerséget kötni Kínával, így az érdekelt felek bíznak abban, hogy képes lesz egyszerre előnyökhöz jutni és megvédeni Kazahsztánt. De minden megváltozott 2017 optimista időszakától, amikor Kazahsztán világkiállításnak adott otthont, és bemutatta fejlődéséhez vezető útját, egy új, sokkal borúsabb globális és regionális helyzettel, amely új geopolitikai kockázatokat generált egy vitatott régióban. A korábban Kazahsztán által támogatott regionális struktúrák, az EEU és a CSTO elvesztették integrációs logikájukat, és most Oroszország geopolitikai céljaira, a befolyási övezet fenntartására használják fel őket. Ez dilemmát okoz Kazahsztán számára, hogy ez kevés hasznot hoz, ha egyáltalán nem, de nem haragítja Oroszországot. Ezért igyekszik középhatalmi szerepet betölteni, mindenkivel baráti kapcsolatokkal.

Geoökonómiai kockázati tényezők

A Világbank megítélése szerint Kazahsztán jó helyzetben van a BRI előnyeinek kihasználására alacsony államadóssága miatt, és a GDP akár kilenc százalékkal is megemelkedhet, ha a kormány kiegészítő reformokat hajt végre (Világbank, 2020). Kazahsztán közép-ázsiai szomszédaihoz képest jól fejlett infrastruktúrával rendelkezik, és az új közlekedési projektek javítani fogják kereskedelmének hatékonyságát, ha folytatja a kereskedelem megkönnyítését, a liberalizációt, támogatja mezőgazdasági ágazatát és megszünteti határátkelőhelyeinek hatékonyságát. Kazahsztán továbbá profitál majd abból, hogy szomszédai kihasználják a BRI előnyeit saját összeköttetések fejlesztésére, javítva a transzaurázsiai logisztikát, különösen, ha sikerül harmonizálni a kereskedelmi eljárásokat, ami nagy akadálynak bizonyult a korábbi regionális együttműködési kezdeményezések számára.

Az Európába, Indiába, Iránba, Törökországba és más célországokba irányuló növekvő vasúti hálózatok jelentősen bővítik a kereskedelmi potenciált, hogy az olajexporton túl diverzifikálják, és lehetővé tegyék az időérékeny termékek, például a mezőgazdasági áruk nagyobb exportját.

A BRI elméletileg lehetőséget kínál Kazahsztánnak, hogy ne csak diverzifikálja kapcsolatait a hagyományos olaj- és gázexport számára, hanem új iparágakra való átállásra és a gazdaság fenntarthatóbb modelljére való átalakítására is, amely a mai napig kihívásnak bizonyult annak ellenére, hogy a legnyitottabb gazdaság a régióban. Kazahsztán olajkészleteinek exportja növekvő csővezeték-hálózaton keresztül központi szerepet játszott az eurázsiai összeköttetési koncepcióban, az Oroszországgal szembeni jelenlegi szankciók pedig aláhúzzák annak lehetőségét, hogy új csővezetékek elkerüljék Oroszországot. Kína csővezeték-hálózat kiépítésébe való befektetése a közép-ázsiai gazdaságok eddigi legkézzelfoghatóbb integrációja volt. Valójában Kazahsztán fontos, stabil olaj- és gázellátást kínál Kínának, és alternatívát kínál a Malakka-szoros geopolitikai kapcsolataira támaszkodó ellátásokkal szemben. A kínai cégek jelentős összegeket fektettek be Kazahsztán nemzeti olajtársaságának leányvállalataiba (Pantucci & Petersen, 2022). Ennek ellenére a kazahsztáni olajexport 90 százalékát továbbra is Oroszországon keresztül szállítják, és továbbra is az amerikai cégek a főszereplő. Középtávon egy új útvonal Európába fontos lesz a 2030-as évekre tervezett új zöld hidrogéngáz-szállítások üzleti modellje szempontjából (Eurasianet, 2022, október 28.), és a finanszírozást az örökölt iparágaktól a zöld átállás felé kell terelni. talán lehetőséget kínál a jövőben nagyobb kínai finanszírozásra (Fontan & Melecky, 2022).

Kazahsztán regionális gazdasági sikertörténet volt, megelőzve közép-ázsiai szomszédait a szegénység csökkentésében és az egyenlőtlenség viszonylag alacsony szintjének elérésében, legalábbis az elmúlt évtizedig (World Bank, 2022). Azóta megdöbbentette, hogy gazdasági teljesítménye az olajra támaszkodik (miután korábban profitált a fellendülő olajárakból), valamint a Covid-19 világjárvány súlyos hatásai. Mint jelentős fosszilis tüzelőanyag-függő gazdaság, Kazahsztán kihívással néz szembe gazdaságának fenntarthatóbb modellre való átállásával. Az UNESCAP több érdekelt felet tömörítő fórumán a fenntartható fejlesztési célok végrehajtásáról 2022-ben Alibek Kuantyrov nemzetgazdasági miniszter arról számolt be, hogy a nemzeti szakpolitikai keret összhangban van a fenntartható fejlesztési célokkal, és célja a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek 2030-ig való teljesítése, valamint az üvegházhatást okozó gázok nettó kibocsátásának 2060-ig történő elérése. Kazahsztán Askar Japparkulov, az Eurázsiai Gazdasági Bizottság makrogazdasági osztályának igazgatója

azonban ugyanezen a fórumon megjegyezte, hogy Kazahsztán előrehaladt az 1., 10. és 12. fenntartható fejlesztési cél tekintetében, stagnál a 4., 5. és 11. SDG tekintetében, és alulteljesített más célokkal szemben.

Annak ellenére, hogy sokat beszélnek a gazdaság diverzifikációjáról, a fosszilis tüzelőanyagoktól való függés csökkentése, valamint a mezőgazdasági és egyéb hozzáadott értéket képviselő export bővítése érdekében, kevés előrelépés történt. Az interjúalanyok szerint ez a tapasztalat cinizmust szült a kínai befektetésekkel és különösen a nagy projektekkel kapcsolatban, mint például az „elavult” gyárak Kínából Kazahsztánba való költöztetése, amelyeket inkább invázióként, semmint innovációként értelmeztek, amint azt alább tárgyaljuk. Mindazonáltal a kínai befektetési trendekben elmozdulás történt a kapacitás-együttműködés és az ipar fejlesztése felé, mint például a cementgyár és egy buszgyár (Eurasianet, 2020, november 23.). A legtöbb kínai befektetés annak ellenére, hogy az elmúlt években a világjárvány miatt lelassult, inkább a kitermelő iparba irányult, nem pedig az infrastruktúrába vagy a gazdaság diverzifikációját célzó projektekbe. Kazahsztán vezető befektetői nem Oroszország és nem Kína, hanem Hollandia, az Egyesült Államok és Svájc. Kína a negyedik legnagyobb befektetővé vált, és Kazahsztán vezető exportpiaca, az export 16,4 százalékát adja, ez az arány nem utal semmilyen függőségi sérülékenységre (Gunter és Legarda, 2022).

Az akadémiai interjúalanyok általában optimistábbak voltak a BRI lehetőségeivel kapcsolatban, tükrözve a kormányzati narratívákat a gazdasági átalakulásról a logisztikai szolgáltatások, a mezőgazdasági és egyéb exportok új kereskedelmi útvonalain, valamint a hatékonyabb importon keresztül. Az Oroszországot kizáró kereskedelmi útvonalak fejlesztésében a kockázatok csökkenthetők, a diverzifikáció támogatható. Az EEU-ról viszont egységesen úgy ítélték meg, hogy Nazarbajev korábbi lelkesedése ellenére sem hozott semmilyen hasznot Kazahsztánnak. Az Oroszországból származó import egyszerűen megnőtt, és nincs kölcsönös piacra jutás, amit most tovább bonyolít az orosz-ukrajnai háború és a nemzetközi szankciók.

Az interjúalanyok rövid távon arra számítottak, hogy Kazahsztán igyekszik kihasználni a fosszilis tüzelőanyagok kínálatának növelésének lehetőségeit, ideértve az olaj Európába történő exportálásának lehetőségét is, ami további kikötőkbe és tartályhajókba történő beruházást igényel. Kazahsztánnak lehetősége van a dekarbonizáló világ gazdaság számára keresett fémek fejlesztésére is, mint például a réz, a ritkaföldfémek, köztük a lítium, az

elektromos járművek csúcstechnológiájához szükséges összes alkatrész és más intelligens eszközök. Kínai befektetéseket vonzott a rézkutatásba és -bányászatba (Yicai Global, 2022).

Az Egyesült Államok mezőgazdasági befektetéseit is vonzotta a Tyson Foods-tól, például a húsfeldolgozás érdekében a kínai piac ellátására. A továbbfejlesztett vasúti infrastruktúra ma már sokkal nagyobb kereskedelmi potenciált kínál, mivel naponta több mint 50 vonat tér vissza Kínába (2015-ben kéthetente egy vonattal), és a határátlépések már csak 30 percig tartanak (szemben a 2015-ös nyolc órával).

Belpolitikai kockázati tényezők

A hazai gyanakvás, az elit megrögzült érdekei és a korrupció bonyolítja, hogyan tudja Kazahsztán javára fordítani a BRI-t. A gondos megközelítés a mai napig nyitva tartotta a lehetőségeket, biztosítva, hogy a kulcsfontosságú BRI-projektek összhangban legyenek a nemzeti prioritásokkal, és nagyrészt hazai finanszírozásban és ellenőrzésben részesüljenek. Kazahsztán összhangba hozta BRI-partnerségeit a hazai „Nurly Zhol” („Bright Path”) infrastruktúra-fejlesztési tervével, amely új feldolgozó iparágak fejlesztésére törekszik az olaj- és gáziparban, az ásványi anyagokban, valamint más ágazatokban a gyártási és termelési kapacitást (Kireeva, 2019). Az ilyen projektek kockázatait és lehetőségeit vegyesvállalatként osztják meg. Kazahsztán megkövetelte, hogy a BRI-projektek helyi munkahelyeket teremtsenek. A horgosi száraz kikötőt kazah munkások építették, és a kínai tulajdon 49 százalékra korlátozódik, míg az infrastruktúrát egy dubai székhelyű cég üzemelteti. Az új csomópont körülbelül két hétre csökkentette a Kelet-Kínából Nyugat-Európába tartó vonatok utazási idejét (Ruehl, 2019).

Kazahsztán kleptokratikus politikai kultúrája ugyanakkor néhány emblematikus korrupciós esetet generált, amelyek kockázatot jelentenek a kínai partnerek számára. Egy asztanai kisvasút-projekt befejezetlen, hiába állapodott meg Kína és Kazahsztán vezetői között, miután a projekt összeomlott a helyi korrupció miatt. A projektet nagyrészt a Kínai Fejlesztési Banknak kellett volna finanszíroznia, de miután pénzeszközöket utaltak át egy kazah partnernek (a BRI számára rendkívül szokatlan tranzakció, amelyet Kína nem biztos, hogy megismétel), több száz millió dollár tűnt el, mielőtt a projekt befejeződhetett volna, és a kínai partnerek távozása (Bloomberg, 2019; Koskina, 2019; Neafie, 2022).

A kormány nagyrészt hazai finanszírozási forrásokat használt fel infrastrukturális projektekre, vagyis Kínával szembeni adósságkitettsége minimális. Nem kellett finanszírozást igénybe vennie Kína új Ázsiai Infrastrukturális Beruházási Bankjától, kivéve, ha társfinanszírozóként

működött együtt a Zhanatas szélerőmű projekt más multilaterális fejlesztési bankjaival. Kazahsztán sikeresen hajtott végre közúti projekteket, és teljes mértékben finanszírozta az összes vasúti fejlesztését, és valószínűleg teljes mértékben finanszírozni fogja a 2022-es Xi látogatás során bejelentett új harmadik vasúti összeköttetést is. Kazahsztán ellenállt egy olajtársaság 100 százalékos ellenőrzésének a kínai nemzeti hatóságok által Petroleum Company, de 33 százalékos részesedést kötött a Kazahsztán KazMunaiGas nemzeti olajtársaság számára, és megosztotta az irányítást a kapcsolódó finomító felett a PetroKazakhstannal (Neafie, 2022).

Mindazonáltal a titkolózás régi szokásai (és valószínűleg a korrupció) azt jelentik, hogy kevés a nyilvános információ vagy a BRI-projektekkel kapcsolatos elkötelezettség, ami táplálja a közösségi félelmeket. Mint Kelet-Európa és Közép-Ázsia más részein, Kazahsztánban is vegyesek a posztszovjet „demokrácia” tapasztalatai, az első három évtizedben a tekintélyelvű Nazarbajev dominált, a szisztematikus elit kleptokrácia és a korrupció.

A 2022. januári zavargások kitörése után, amelyet a megfigyelők szerint az elit ellentétes érdekei fűtöttek (és amelyet a CSTO segítségével vertek le, hangsúlyozva Oroszország folyamatos biztonsági jelentőségét), az új elnök egyelőre megszilárdította álláspontját további reformokat ígér, de egyesek attól tartanak, hogy ismét zavargások törhetnek ki, akárcsak a múltban az olyan egzisztenciális kérdések miatt, mint az energiaárak. A civil szervezetek és a lakosság a jelek szerint „kivárás” megközelítést alkalmaz, hogy lehetőséget adjon az új elnöknek a hazai stabilitás helyreállítására. Tokajev megfogadta, hogy felveszi a harcot azokkal az oligarchákkal, akik kleptokráciává tették Kazahsztánt, és még Nazarbajev volt elnök rokonai ellen is folyamatban van a jogi eljárás Horgoson. Kaisha Atakhanova, az ARGO civil társadalmi fejlesztési szervezet regionális programok tanácsadója 2022-ben az UNESCAP Multi-stakeholder fórumán elmondta, hogy a civil társadalmi szervezetek körében végzett felmérés szerint alacsony a bizalom a konzultáció, az átláthatóság és a kormányzás elszámoltathatósága iránt, különösen helyi szinten.

Kínával kapcsolatban az interjúalanyok azt figyelték meg, hogy a kormányzati konzultáció és az átláthatóság hiánya a Kínával kapcsolatos ismeretek hiányával párosult, ami fokozta a közösség félelmeit és összeesküvés-elméleteit a kínai befektetésekkel és a BRI-projektekkel kapcsolatban. A kazahok dühüket fejezik ki amiatt, hogy a kínai szerződésekhez kínai vállalatokra és kínai munkásokra van szükség, amikor a helyiek utak építéséhez vagy akár

olaj- és gázprojektekhez is képesek. Más külföldi projektek is hasonló gyanakvásokkal szembesülnek, de a közösség egyes részeiben különösen a kínai-ellenesség dül, amely Kazahsztán óriási szomszédjának hagyományos történelmi félelmeiből ered, amelyeket a szovjet korszakban a „sárga veszedelem” szónoklatok gerjesztett. A Huawei úgy kezelte ezt a kockázatot, hogy lokalizálta kazahsztáni üzletágát, és a kazah alkalmazottak 90 százaléka népszerűsítette a vállalat potenciális vezeték nélküli 5G-hálózatok szolgáltatójaként, távközlési berendezések és mobileszközök eladójaként betöltött szerepét. Az egyik interjúalany két különböző nézetet fogalmazott meg Kínával kapcsolatban, akik Kínában jártak, csodálják, akik még soha nem jártak Kínában, azt képzeli, hogy minden kínai azon gondolkodik, hogyan szállja meg Kazahsztánt.

Kína-ellenes tiltakozások 2019-ben törtek ki, miután a pletykák szerint a kínai gyárak listáját áthelyezik Kazahsztánba, és a helyiek attól tartanak, hogy a gyárakat szó szerint, fizikailag áthelyezik az óriási kínai munkaerővel együtt. A kormány válaszul végül információkat adott ki az „55 projektről”. Korábban lemondott arról, hogy liberalizálja a mezőgazdasági területek külföldiek bérbeadását, és egymillió hektár földet oszt ki a kínai mezőgazdasági cégek számára, a nagy néptüntetések követően (Louthan, 2022; Pantucci és Petersen, 2022).

Ezenkívül a Kínából származó dezinformációk feldühítették a kazahokat, például a riasztó közösségi média narratívák, amelyek szerint a Covid az Egyesült Államok által támogatott kazahsztáni laboratóriumokban kezdődött, vagy hogy Kelet-Kazahsztánban Kína részei akarnak lenni. Ez összekeveredik más vadul tudatlan helyi narratívákkal, amelyek attól tartanak, hogy a kínaiak kazah nőket házasodnak fel, hogy földhöz jussanak (amire nincs bizonyíték), vagy ellenzi a kazah kultúra kínai kulturális kisajátítását. Neafie, aki az ilyen kínai-ellenes érzelmeket és annak okait kutatta, megjegyezte, hogy a puha hatalomra irányuló kínai próbálkozások rendkívül hatástalanok voltak, például a People's Daily 2021-ben megjelent kazah változata archaikus nyelvezetet használ, amely a mai Kazahsztán megértésének hiányát jelzi. olvasók.

Összefoglalva, Kazahsztán a BRI kedvezményezettje, mivel a kockázatok és a lehetőségek közötti egyensúly megteremtésére törekszik, hogy nagyobb infrastrukturális összeköttetést biztosítson Kínával, és nyugatra stabilizálja a biztonságot, támogassa a nemzeti (és fenntartható) fejlődést, beleértve a diverzifikációt is. olaj és gáz új iparágak felé. Az Oroszország-Ukrajna háború által generált válság a jelek szerint megerősítette Kazahsztán

azon kényszerét, hogy szorosabb kapcsolatokat építsen ki Kínával, mint partnerrel, de várhatóan Kazahsztán megkétszerezi sokvektorú külpolitikáját, és szélesebb körben folytatja a gazdasági integrációt. nemzetközi partnereket az idők során javult kereskedelmi kapcsolatainak köszönhetően.

Örményország esete

Ebben a tanulmányban Örményország az egyetlen eset, amikor egy Oroszország felé orientálódó állam külpolitikája és gazdasági függése tekintetében is fennáll. Kis országgal – Kazahsztántól eltérően – inkább a behódolást választja, semmint az ügynököt. Mindazonáltal legalább a 2000-es évek eleje óta hallatszanak a gazdasági szerepvállalás diverzifikációjára törekvő hangok, amikor Oroszország elkezdte emelni gázszállításának árát, és 2006-ban lezárta Örményország egyetlen oroszországi közúti összeköttetését, az orosz-grúz határon lévő ellenőrzőpontot (Ismailov és Papava, 2010). Örményországnak a szomszédaival, Törökországgal és Azerbajdzsánnal fennálló folyamatos vitái és konfliktusai azonban korlátozzák rövid távú lehetőségeit összeköttetési infrastruktúrájának kiépítésére és a kelet-nyugati kereskedelmi folyosóként rejlő lehetőségek kiaknázására. Kiaknázatlan potenciállal rendelkezik az Oroszország közötti, Grúzián keresztül Iránba irányuló északnyugati kereskedelem tranzitpontjaként is.

Geopolitikai kockázati tényezők

Örményország a posztszovjet „köztes” ország összes jellemzőjét mutatja, amint azt egy RAND-jelentés „különböző mértékben instabil, megreformálatlan és konfliktusoktól hemzsegő”-ként írja le (Charap, et al, 2019). Ez sebezhetővé és Oroszországtól függővé teszi, és ezért a geopolitikai kockázati tényezők tényérésének kiváló példája. Ellentétben szomszédjával, Grúziával, Örményország nem kötött társulási megállapodást az EU-val, és sem az EU, sem az USA nem játszott szerepet az Örményország és Azerbajdzsán közötti (Oroszország közvetítésével zajló) nyugtalan békefolyamatban (Popkhadze, 2021). Nem üldözte aktívan Kínát és a BRI-t sem, óvakodva attól, hogy Oroszországot és a Nyugatot egyaránt ellentétessé tegye.

Örményország lezárt határai Azerbajdzsánnal és Törökországgal, valamint a folyamatban lévő viták és konfliktusok súlyosan korlátozzák annak lehetőségét, hogy hasznot húzzon a BRI

kelet-nyugati összeköttetési programjából, és valóban elszalasztja a fentebb tárgyalt „középső folyosó” lehetőségeit. Mindazonáltal vannak lehetőségek az észak-déli összeköttetésben, ami azt jelenti, hogy Örményország továbbra is részt vehet a Grúziára és Iránra vonatkozó szélesebb BRI-tervekben. Az északról délre összekötő új autópálya, amely Grúziát Iránnal köti össze, többoldalú fejlesztési támogatással épül, nem a BRI keretében, de a kínai cégek aktívan építik a kapcsolódó infrastruktúrát (Devonshire-Ellis, 2018). Irán-Oroszország vasúti összeköttetés Örményországon keresztül megvitattott, bár életképességét nehezíti az Azerbajdzsánban fejlesztés alatt álló versengő infrastruktúra (Rahimov, 2021; Eurasianet, 2021, március 31.).

A kínai „befolyásról” szóló narratívák ellenére (Popkhadze, 2021), Kína gazdasági szerepe Örményországban szerény. Kína Örményország második rangú kereskedelmi partnerévé vált, miután éveken át alacsony bázisról erős növekedést mutatott (Aliyev, 2020). Az olyan kínai cégek, mint a Huawei, alacsony profilúvá válnak, a kommunikációs cég pedig a korábban ambiciózus jereváni intelligens város projektre törekszik, a régió 5G infrastruktúrájával kapcsolatos erősen geopolitikai narratívák kontextusában (Avdaliani, 2021). A Huawei azt tanácsolja, hogy eközben alacsony szintű támogatást nyújtanak a megújuló energia projektek kiépítéséhez és Örményország intelligens hálózatának fejlesztéséhez. Az interjúalanyok megjegyezték, hogy Örményországnak befektetésre van szüksége informatikai iparának fejlesztésébe, és Kína még megfelelő partner lehet, tekintettel a nyugati költségekre és a kettős felhasználású technológia korlátozására.

Belpolitikai kockázati tényezők

Az interjúkban – ha kis mintán is – határozott cinizmust fedeztek fel a kormányzat stratégiai és hosszú távú gondolkodási képességével kapcsolatban, és legalábbis a korábbi években korrupciós tendenciát. Mindazonáltal Örményországnak van olyan eszköze a diaszpórában, amely nemcsak pénzáttalásokat, hanem üzleti hálózatokat és egyéb befolyást biztosít az Egyesült Államokban, Oroszországban, Franciaországban és még egy kis kereskedelmi közösségben is Kínában.

Összefoglalva, Örményország továbbra is az Oroszországtól való geopolitikai függésben van, ami a BRI-t – legalábbis egyelőre – lényegtelené teszi. Mindazonáltal bizonyos

forгатókönyvekben vannak lehetőségek a jövőbeni geogazdasági előnyökre, ha a jövőben leküzdhetők a geopolitikai kihívások.

Georgia esete

Georgia kívül áll Oroszország befolyási övezetén, sőt, az Oroszországgal fennálló határ menti régiókban egy befagyott konfliktus van, és Örményországnak semmi habozása sincs a Kínával és a BRI-vel való együttműködés fejlesztésével kapcsolatban. Egyike volt azoknak a posztsovjét államoknak, amelyeket korábban az EU-integrációs pályára ösztönöztek. Ukrajnához és Moldovához hasonlóan Georgia is társulási megállapodást írt alá, és csatlakozott egy mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi övezethez az EU-val. Egyedül Grúziának azonban nem kínáltak utat az EU-tagság felé. A hidegháború utáni korszakban az EU arra törekedett, hogy normáit és szabálykönyvét, a közösségi vívmányokat exportálja keleti partnerei számára, és segítséget nyújtott a kormányoknak és a civil társadalomnak a liberális demokratikus rendszerbe való elkerülhetetlen átmenetnek vélt előrehaladáshoz. Modell. Még azok is küzdöttek azonban, akik aláírták a teljes integrációt, hogy megfeleljenek a nyugati elvárásoknak az intézményekkel, képességekkel és normákkal szemben, és ez alól Georgia sem kivétel. A NATO-tagság iránti korábbi érdeklődés kiváltotta Abházia és Dél-Oszétia orosz invázióját, az orosz csapatok még mindig az ország mintegy húsz százalékát foglalják el. Grúziát azonban kevés a nyugat támogatása. Ezért várható, hogy sokféle partnert kell keresni, talán Kazahsztán többvektoros külpolitikájának mintájára.

Geopolitikai kockázati tényezők

Amint azt az interjúalanyok megjegyezték, Grúziának erőforráshiánya, kis mérete és problémás elhelyezkedése miatt elengedhetetlen, hogy megtalálja a helyét a nemzetközi rendszerben. Ingatag nyugati pályája és Oroszországtól való félelme vonzó további partnerré teszi Kínát. Egy megkérdezett volt miniszterelnök-helyettes úgy vélte, rendkívül fontos Georgia biztonságának megerősítése Kínába vezető gazdasági folyosó kiépítésével, hogy Georgia ne függjön semmilyen idegen hatalomtól. A jelenlegi Georgian Dream kormányt kritizálják külpolitikai pragmatizmusa és azért, mert nem elég „nyugatbarát”, de az összes interjúalany megjegyezte, hogy Georgia a mai napig korlátozott előnyöket tudott vonzani bármely külföldi partnertől, ami azt jelzi, hogy a függőség nem a legnagyobb kockázat

Georgia. Ennek ellenére sokan üdvözölnék a nagyobb nyugati jelenlétet, és az Egyesült Államok támogatása továbbra is fontos a folyamatos orosz fenyegetéssel szemben.

Geoökonómiai kockázati tényezők

Georgia földrajzilag az Európát és Ázsiát összekötő régi Selyemúton fekszik, és valóban újra szóba került egy új Selyemút a hidegháború utáni időszakban. Abban az időben Georgiát az Egyesült Államok támogatta új energiavezetésekre és közlekedési infrastruktúrára vonatkozó javaslataiban, amelyek összekötik Európát Közép-Ázsiával, bár nem tervezték, hogy egészen Kínáig terjedjenek. Amikor Kína felvázolta a Belt and Road jövőképét, Georgia kezdetben kimaradt a BRI tervezett folyosóiból. A grúz kormány ezt követően a Kínával való kapcsolatépítésbe fektetett be, hogy a BRI kulcsfontosságú helyszíne legyen. Amint fentebb megjegyeztük, a középső folyosó a transzoroszországi kereskedelem reális alternatívájaként tért vissza, új lehetőségeket kínálva Grúziának, hogy ne csak profitáljon a logisztikából, hanem bővítse saját termelését és kereskedelmét, elmélyítve a kölcsönös függést Eurázsia főbb gazdaságaitól, ami szintén Kína előnyére válik, mivel az exportot igyekszik bővíteni az útvonal mentén.

Georgia tagja az AIIB-nek, és szabadkereskedelmi megállapodást kötött Kínával, a régió egyetlen országával, amely szabadkereskedelmi megállapodást kötött Kínával és az EU-val is, amely utóbbi a legfontosabb kereskedelmi partnere, valamint a külföldi befektetések forrása. Georgia 2023-ban stratégiai partnerséggé emelte Kína kapcsolatát, megerősítve elkötelezettségét a BRI együttműködés mellett (Georgia kormánya, 2023). Az interjúalanyok szerint kínai vállalatok pályáznak projektekre, és körülbelül a felét nyerik meg. Bár a Dél-Kaukázust a helyi szakértők nem tartják Kína számára kiemelt prioritásnak, van egy fontos infrastruktúra-összeköttetés, amely jelentős változást jelentene Georgia és a középső folyosó számára.

A fekete-tengeri Anakliában egy mélytengeri kikötő megépítése a középső folyosó stratégiai csomópontját biztosítaná Georgiának az Európa, a Kaukázus, a Közép-Ázsia és a Közel-Kelet közötti kereskedelmi összeköttetéshez, amely elkerüli Oroszországot. A projektnek volt néhány téves kezdete (köztük az egyik interjúalany szerint az Egyesült Államok nyomása, hogy ne lépjenek fel kínai partnerrel), de az ukrajnai konfliktus óta újraéledt a tervezés (Ports Europe, 2022). Az, hogy ki építi meg a projektet, a cikk írásakor vita tárgyát képezte, és

kétségtelenül geopolitikai szemüvegen keresztül fogják értelmezni, bár a grúz kormány jelezte, hogy megtartja 50 százalékos részesedését (Szabad Európa Rádió, 2023).

Georgia ennek és más infrastruktúra fejlesztése során azonban nem valószínű, hogy a kínai finanszírozástól függ, mivel a többoldalú fejlesztési bankok és az EU aktív versenytársak. Valójában, ha Georgia visszatér az uniós tagsághoz, akkor várhatóan mélyebb integráció lesz az EU infrastruktúrájával, beleértve a közlekedést és az energiát is.

Belpolitikai kockázati tényezők

Az interjúalanyok valamennyien Grúziát kicsinek és napirendet alakítónak, nem pedig napirendformálónak tekintették a szomszédságában lévő tágabb geopolitikai és geogazdasági erőkkal kapcsolatban, ugyanakkor pragmatikus és szerteágazó megközelítést alkalmaznak nemzetközi kapcsolataiban, beleértve a BRI-t is.

Összefoglalva, Grúziának számos geopolitikai és geogazdasági követelménye van partnerei diverzifikálására, és várhatóan a jövőben meg kell erősítenie gazdasági integrációját Kínával, mint az Övezet és Út kulcsfontosságú partnerével, különösen akkor, ha uniós útja továbbra is bizonytalan marad. Kazahsztánhoz hasonlóan várhatóan többvektoros külpolitikát alakít ki, és profitálhat egy középső folyosó kialakításából, amely csökkenti az orosz ellátási útvonalaktól való függőséget, ugyanakkor jobban összekapcsolja a keleti és nyugati piacokkal.

Mongólia esete

Az Oroszország és Kína közé ékelődő Mongóliának mint pufferállamnak más problémákkal kell szembenéznie, mint a fent vizsgált közép-ázsiai eseteknek. Kulcsfontosságú összeköttetési infrastruktúrát biztosít Kína és Oroszország között, és elkerülhetetlenül függ egymástól. Kína a jövőben a vasúti összeköttetés fejlesztésére törekedhet annak érdekében, hogy csökkentse a más beszállítóktól való függést, így a BRI valószínűleg elmélyíti a mongol összeköttetést két óriási szomszédjával. Mongólia maga is fontos erőforrás-szállító Kínának. Ugyanakkor a szereplők széles körének befektetési helyszínévé vált.

Geopolitikai kockázati tényezők

Mongóliának feltétlenül jó kapcsolatokat kell fenntartania Oroszországgal és Kínával, és nem kell alávetni egyiknek sem, miközben igyekszik hasznot húzni mindkettőhöz való közelségéből. Hagyományos regionális erejét tükrözve Oroszország aktívan igyekezett blokkolni a nagyobb kínai befektetéseket Mongóliában, például a bányászati projektekhez tervezett vasúti összeköttetés és a vízenergia-projekt kínai finanszírozása elleni fellépését (Mendee, 2020). Ennek ellenére Mongólia aktívan kereste a kínai partnerségeket, és más kapcsolatokat is kialakított közvetlen szomszédain, köztük az Egyesült Államokon, Japánon és az EU-n túl. Az Ásványbiztonsági Partnerség tagjaként elképzelhető, hogy nemzetközi befektetők segíthetik Mongóliát az eddig gazdaságtalan ritkaföldfém-lelőhelyek fejlesztésében, bár ha ezeket távoli piacokra szánják, akkor is át kell vinniük Kínát.

Geoökonómiai kockázati tényezők

Az erőforrásokban gazdag, és az ilyen erőforrások feldolgozásának és végfelhasználásának legnagyobb piaca mellett Mongólia nagymértékben függ Kínától (és hasznot húz belőle), mivel az exportja mintegy 90 százalékának piaca. Energiaellátása Oroszországtól is függ. Ugyanakkor gondosan diverzifikálta külföldi befektetési forrásait, hogy erőforrásait fejlessze, és megtartotta nemzeti részesedését. A világ két legnagyobb rézbányája Mongóliában található, az egyik állami tulajdonban van, a másikat pedig az ausztrál Rio Tinto bányavállalat, mint fő érdekelt fél, de kisebb állami részesedéssel is fejlesztik. Ez utóbbi projekt, az óriás Oyu Tolgoi arany- és rézbánya, Mongólia geogazdasági helyzetét szemlélteti, Kínába irányuló exportjával és számos kritikus inputjával, köztük a dízelolajjal Oroszországból (Australian Financial Review, 2023). Más nagy befektetők igen diverzifikáltak, köztük az Egyesült Államok, Szingapúr, Kanada és Japán, valamint Kína.

A nemzeti fejlesztési stratégia, a Mongólia 2050, valamint a „sztyeppe út” közúti, vasúti és energia-összeköttetési kezdeményezés összhangban van a BRI-vel, mivel az infrastruktúra-összeköttetésbe való további befektetések kiaknázzhatják Kína és Oroszország közötti stratégiai elhelyezkedését. Mongólia következetesen támogatta a BRI-t, és folyamatban van egy nagy vízenergia-projekt, amelyet a China EXIM Bank finanszíroz. Aktívan igyekszik diverzifikálni kommunikációs partnereit a Huawei, az Ericsson és a ZTE felhasználásával, valamint fejleszti a SpaceX-et műholdas kommunikációra.

Belpolitikai kockázati tényezők

Mongóliában a múltból megmaradt a kínai-ellenesség, ami politikai kockázatokat jelent a kínai befektetők számára, bár ez általánosságban csökkenő tendenciát mutat, miközben az Amerika- és az oroszellenesség erősödik. Az interjúalanyok a mongol médiát kaotikusnak írják le, és a közösségi média mély behatolása azt jelenti, hogy az információk, beleértve a tiltakozásokról szóló információkat is, gyorsan terjednek. Kitörtek a közösség korrupció elleni haragja, például hatalmas szénkészlet tisztviselők általi ellopása és kínai vállalatoknak történő eladása (AP News, 2022). Egyre nagyobb a közösség ellenállása a nem megújuló energiával szemben, ami a jövőben a zöld energiára való átállás felé terelheti Mongóliát. Egy ilyen elmozdulás azonban valószínűleg legalább annyira, ha nem jobban támaszkodik a kínai partnerekre, mint a hagyományos energiaprojektek esetében.

Összefoglalva, Mongóliának foglalkoznia kell földrajzi helyzetének valóságával, és elengedhetetlen, hogy fenntartsa és lehetőség szerint kiegyensúlyozza kapcsolatait két óriási szomszédjával. A transzkontinentális összeköttetési infrastruktúrába való további integrációja csak elmélyíti ezt a kölcsönös függést szomszédaival, míg eközben Mongólia más nemzetközi partnereket is vonzhat, hogy segítse erőforrásainak kiaknázását és a nemzetközi gazdasággal való kommunikációs kapcsolat kiépítését. Kazahsztánhoz és Grúziához hasonlóan Mongólia a mai napig képesnek tűnik egy diverzifikációs stratégiára, hogy biztosítsa érdekeit.

Kockázati és lehetőség keretrendszer

A következő táblázat tartalmazza az esettanulmányokban azonosított kockázati tényezőket (amelyek a 2. függelékben található), és számos, az esetek közötti kulcsfontosságú kockázati/lehetőségi javaslatot hoz létre, amelyeket a szereplők több forgatókönyv alapján kívánhatnak felvázolni a kockázatkezelés és a lehetőségkezelés megtervezése érdekében. lehetőségeket. A táblázat két bináris forgatókönyvet szemléltet, a legrosszabb és a legjobb esetet, és nem kísérli meg szemléltetni a köztük lévő végtelen számú variáns forgatókönyvet. A keret nem kimerítő és szükségszerűen kísérleti jellegű, mivel a kutatás hatókörében korlátozott volt, és nem terjedt ki a tárgyalt régió minden országára. Mindazonáltal a táblázat leegyszerűsített illusztrációja annak, hogy a szereplők hogyan próbálják megérteni a kockázati tényezőket a különböző forgatókönyvekben, majd bizonytalan körülmények között

operacionalizálhatják kockázatkezelési stratégiáikat a sebezhetőségek minimalizálása és a lehetőségek maximalizálása érdekében.

Kockázat/lehetőség	A legrosszabb eset	A legjobb eset
Nagyhatalmaktól való függés	Instabil környezet a „köztes” országok számára a Nyugat, Oroszország és Kína közötti regionális és biztonsági verseny eredményeként	Stabil regionális biztonság, amelyet a „közötti” országok egyensúlyoznak ki és diverzifikálják a partnereket
BRI regionális integráció a közlekedés, kommunikáció, energia	A BRI az Oroszországtól való függést a Kínától való függőséggel váltja fel	A BRI diverzifikálja a kereskedelmi útvonalakat, csökkenti az Oroszországtól való függőséget és növeli a gazdasági kapcsolatokat Kínával, Európával és a Közel-Kelettel
Belföldi korrupció és/vagy más rossz kormányzás	A Kína-ellenes hangulat és a rossz kormányzás működésképtelen gazdasági kölcsönös függőséghez vezet	A nemzeti ügynökség összehangolja a BRI elkötelezettségét a nemzeti és fenntartható fejlődési célokkal

Következtetések

A kialakulóban lévő új világrend még meghatározatlan. Folyik a geopolitikai versengés párbaj-narratívákkal arról, hogy a Kínával való gazdasági kölcsönös függés pozitív összegű hasznot hoz-e, vagy csak negatív összegű sebezhetőséget hoz-e. Úgy tűnik, hogy a szereplők reakcióját az határozza meg, hogy hol helyezkednek el, és az egyes országokban és adott időpontokban játszódó dinamika. A szkeptikus megközelítés tehát indokoltnak tűnik a nyeresztes geopolitikai versengés nagy narratíváival kapcsolatban, és egy finomabb, empirikus megközelítés javasolt a kockázatok és lehetőségek arányosabb felmérésére bizonyos földrajzi

területeken és bizonyos esetekben. A jelenlegi korszakban a bomlasztó változások és a bizonytalanság nemcsak a geopolitika, hanem a globális éghajlat, valamint az iparágakat átformáló, átalakuló új technológiák háttérében is áll. Ilyen bizonytalanság esetén indokoltnak tűnik egy olyan kockázatkezelési megközelítés, amely folyamatosan újraértékeli a forgatókönyveket és arányosan alakítja ki a stratégiákat.

Az orosz-ukrán háború új hangsúlyt fektet az alternatív transzeurázsiai kereskedelmi útvonalakra, és ha Kína Övezete és útja képes arra ösztönözni Közép-Ázsia és azon túli országokat, hogy harmonizálják a vámokat és tarifákat, valamint digitális, közúti és vasúti infrastruktúrájukat, Kína, amely úgy integrálja Közép-Ázsiát, ahogy Oroszország soha nem tudta megtenni. Mindazonáltal úgy tűnik, hogy legalábbis mindeddig valószínűtlen az a diskurzus, hogy Kína felváltja Oroszországot regionális hegemónként, tekintettel a kulcsfontosságú közép-ázsiai államok ügynöki és diverzifikációs stratégiáira.

1. függelék

Interjúalanyok

Interjúk (Örményország)

Albert Hayrapetyan. Analyst, Amberd Research Centre of Armenian State University of Economics. Yerevan, December 1, 2022

Chen Liang. Vice-President, Public Affairs and Communications Department and Digital Power Business Department, Middle East and Central Asia Region, Huawei. Yerevan, December 5, 2022

Vardan Atoyán. Head of Social Sciences Department, Armenian State University of Economics. Yerevan, December 6, 2022

Mher Sahakyan. Director, China-Eurasia Council for Political and Strategic Research. Yerevan, December 7, 2022

Interjúk (Georgia)

Vladimeer Papava. Director, Georgian Foundation for Strategic and International Studies. Tbilisi, March 13, 2023

Viktor Kipiani. Director, Geocase. Tbilisi, March 14, 2023

Irakli Matkava. Government relations consultant. Tbilisi, March 15, 2023

Emil Avdaliani. Analyst, Center for European Policy Analysis. Tbilisi, March 15, 2023

Vakhtang Charaia. Vice-Rector, Dean of Business, Grigol Robakidze University. Tbilisi, March 16, 2023

Mikheil Janelidze. Former Vice-Prime Minister, government relations consultant. Tbilisi, March 17, 2023

Interjúk (Kazahsztán)

Joanna Lillis. Journalist, *The Economist*. Almaty, October 6, 2022

Aizada Nuriddenova. Professor, Department of International Relations, Suleyman Demirel University. Almaty, October 6, 2022

Ge Liang. CEO; and Farida Toleubayeva. Director of the General Manager's Office, Huawei Kazakhstan. Almaty, October 8

Bakhytzhan Shengelbayev. Professor, International Law, Caspian University; former diplomat; former Vice-Minister of Tourism and Sport of the Republic of Kazakhstan. Almaty, October 9

Baur Bektemirov. Chief Economist, Astana International Financial Centre. Astana, October 10, 2022

Nurlan Kussainov. Former Deputy Governor, National Bank of Kazakhstan; former CEO, Astana International Financial Centre Authority; and board member, Astana International Exchange. Astana, October 10, 2022

Timur Shaimergerenov. Executive Director, China Studies Centre. Astana, October 10, 2022

Ikboljon Qoraboyev. Professor, International School of Economics, Kazguu University. Astana, October 11, 2022

Jessica Neafie. Assistant Professor, Department of Political Science and International Relations, Nazarbayev University. Astana, October 11, 2022

Interjúk (Mongólia)

Undraa Agvaanluvsan. President, Green Building Council of Mongolia; Affiliate, Center for International Security and Cooperation, Stanford University. Ulaanbaatar, March 20, 2023

Song Yaxu. General Director; and Erdenekhuu Tuvshin. Director, Enterprise and Public Relations, Huawei Mongolia. Ulaanbaatar, March 21, 2023

Jargalsaikhan Dambadarjaa. President, DeFacto Independent Research Institute. Ulaanbaatar, March 21, 2023

Bayaraa Temuulen. Advisor, Minister for Digital Development and Communications. Ulaanbaatar, March 22, 2023

2. függelék

Az interjúalanyok által azonosított kockázati tényezők

Esettanulmány	Geopolitikai kockázatok	Geo-ökonómiai kockázatok	Belpolitikai kockázatok
Kazahsztán	Az orosz félretájékoztatás narratívaként szolgál a jövőbeli beavatkozáshoz? (Lillis) Egy potenciális orosz	Alternatív útvonalak jelentősége az orosz kockázatok elkerülése érdekében (Bektemirov) A BRI felvétele lassú	A kormány megkövetelte a BRI-projektek összhangját a nemzeti fejlesztési stratégiával, és a kockázatokat

	<p>fenyegetés azt jelenti, hogy Kazahsztánnak úgy kell kezelnie nyelvezetét és cselekedeteit, hogy ne provokáljon (Shaimergenov)</p> <p>Kazahsztán Euráziát népszerűsítette, de más, pragmatikus fókusz van, mint Oroszorszáégé, amely magában foglalja a BRI-t (Nuriddenova)</p> <p>Az EEU integralista logikáját felváltotta az orosz hegemon geopolitika, ami dilemmát teremt Kazahsztán számára (Qoraboyev)</p> <p>A Covid geopolitikája, a háború emlékeztette Kazahsztánt a geopolitikai kockázatokra (Qoraboyev)</p> <p>A geopolitikai dinamika a semlegesség felé taszíthatja Kazahsztánt (Shengelbajev)</p> <p>Tokajev megérti Kínát,</p>	<p>volt, de az új geopolitikai dinamikában különösen a középső utat gyorsíthatja fel, hogy elkerülje az orosz kereskedelmi útvonalakat (Kussainov; Qoraboyev)</p> <p>Kína először integrálta Közép-Ázsiát olajvezetékekkel (Shaimergenov)</p> <p>A gazdaság diverzifikációja nem növelte a félelmet a kínai befektetésektől, mint inkább inváziótól, mint innovációtól (Lillis; Neafie)</p> <p>A legtöbb kínai befektetés a kitermelő iparban történt, nem pedig az infrastruktúrában (Kussainov; Qoraboyev)</p>	<p>megosztják (Nuriddenova; Shaimergenov)</p> <p>Kazahsztán saját forrásait használta fel infrastrukturális projektek finanszírozására, Kínával szembeni adósságállománya minimális volt, beleértve az útprojektek befejezését és az összes vasúti projekt teljes finanszírozását (Bektemirov; Shaimergenov; Qoraboyev)</p> <p>A döntéshozatal átláthatóságának hiánya szítja a kínai-ellenességet (Lillis)</p> <p>A hazai korrupció égetette Kínát, például a pénzeszközök ellopása, amely megölte a repülőtéri kisvasút-összeköttetést, vagy a kazah oldalon a</p>
--	--	--	--

	<p>és képes lesz előnyöket nyerni és megvédeni Kazahsztánt (Kussainov; Shaimergenov)</p> <p>Az SCO-t Kína számára viszonylag jóindulatú környezetben való kísérletezésre használták (Qoraboyev)</p> <p>Kazahsztán középhatalmi szerepet játszik mindenki barátjaként (Neafie))</p>	<p>Több befektetés érkezik az Egyesült Államokból és az EU-ból, ezért a kínai befektetésekről beszélni eltúlzott (Neafie)</p> <p>Az akadémikusok és a kormányzat támogatja a BRI-t, mint lehetőséget kínál a gazdasági átalakulásra (Nuriddenova; Shengelbajev; Shaimergenov)</p> <p>Az EEU nem hozott hasznot, mivel nincs kölcsönös hozzáférés Oroszországhoz, ami felgyorsítaná az átmenetet (Shengelbayev; Shaimergenov; Qoraboyev; Neafie)</p> <p>A BRI továbbfejlesztett vasúti és közúti kapcsolatai támogatni fogják az export- és importfejlesztést</p>	<p>kleptokráciát megtestesítő horgosi korrupció (Qoraboyev; Neafie)</p> <p>A Kínával kapcsolatos ismeretek hiánya és a kapcsolatok hiánya összeesküvés-elméletekhez vezethet (Lillis; Nuriddenova; Neafie)</p> <p>A közösségi média elbeszélései Kínában és Kazahsztánban populista félelmeket és hibáztatást szítanak, az ügyetlen kínai puha hatalmi kezdeményezéseknek pedig kevés hatása van (Neafie)</p> <p>Közösségi harag, amikor azt hallom, hogy kínai szerződésekhez kínai munkásokra van szükség, ha helyi készségek állnak</p>
--	--	--	--

		<p>(Bektemirov)</p> <p>Az új BRI-útvonalak csökkentik az oroszországi kockázatokat és támogatják a diverzifikációt (Bektemirov; Qoraboyev)</p> <p>Kazahsztán rendelkezik ritkaföldfémekkel és egyéb inputokkal a dekarbonizáló gazdasághoz (Bektemirov)</p> <p>A gyakoribb vonatkapcsolatok és az orosz kockázatok vonzzák a mezőgazdasági export befektetéseit a kínai piacra (Shaimergenov)</p>	<p>rendelkezésre (Lillis)</p> <p>Történelmi Kína-ellenes hangulat a Szovjetunióból (Lillis; Nuriddenova, Neafie)</p> <p>Az ismertség csodálathoz vezet, az összeesküvés-elméletek ismeretének hiánya (Shaimergenov)</p> <p>A januári nyugtalanságot az elit verseny szította (Shaimergenov)</p> <p>Házi nyugtalanság a felszín alatt (Lillis)</p> <p>A Huawei 90 százalékban lokalizálta kazahsztáni tevékenységét (Ge és Toleubayeva)</p>
Örményország	Örményországot barátságtalan országok veszik körül, keleti és nyugati határokkal zárva (Hayrapetyan, Atoyan)	Örményország kapcsolati jelentősége Irán – Georgia (Hayrapetyan, Atoyan)	A kormány korrupciója gátolja a hosszú távú tervezést (Hayrapetyan)

	<p>Kis országként Örményországnak gondoskodnia kell minden nagyhatalomról, hivatalosan orosz szövetséges, de partnerséget keres másokkal (Atoyan)</p> <p>Előfordulhat, hogy Kína nem akarja ellenségessé tenni Oroszországot azzal, hogy érdeklődést mutat Örményország iránt, Örményország pedig nem akarja szembeszállni Oroszországgal azzal, hogy érdeklődést mutat Kína iránt (Hayrapetyan, Sahakyan)</p> <p>Geopolitikai narratívák a távközlés körül (Chen)</p>	<p>IT-ipar fejlesztési lehetőségek Kínával, tekintettel a kettős felhasználású technológiára vonatkozó nyugati korlátozásokra (Sahakyan, Atoyan)</p> <p>A Huawei támogatja az intelligens hálózatok fejlesztését és a megújuló energiaforrások elterjedését (Chen)</p>	<p>Diaszpóra az Egyesült Államokban, Oroszországban, Franciaországban és még Kínában (Atoyan)</p>
Georgia	<p>Erőforráshiány, kis méret és problémás elhelyezkedés miatt elengedhetetlen, hogy helyet találjunk a</p>	<p>Georgia proaktívan lobbizott, hogy csatlakozzon a BRI-hez, miután először kimaradt, csatlakozott</p>	

	<p>nemzetközi rendszerben (Pápava)</p> <p>A nyugati támogatásának hiánya, bár örvendetes lenne, Grúziát a Kínával való pragmatikus kapcsolatra készíti, amely nem a régióra összpontosít (Charaia, Kipiani, Avdaliani)</p> <p>Nyugati nyomás a kínai részvétel ellen az anakliai kikötői projekt korábbi terveiben (Charaia)</p> <p>Georgia, mint európai ország számára kritikus fontosságú, hogy gazdasági folyosót építsen Kínába a biztonság megerősítése érdekében (Janelidze)</p>	<p>az AIIB-hez (Papava, Janelidze)</p> <p>Régiójában egyedülálló módon szabadkereskedelmi megállapodásokat kötött az EU-val és Kínával (Charaia)</p> <p>A középső folyosó a BRI-hez igazodik, és új lehetőségeket kínál a termelési kereskedelem és a logisztika számára az eurázsiai gazdaságokkal való kölcsönös függésből, beleértve a kínai áruk mozgását (Matkava, Kipiani, Janelidze)</p> <p>Kínai cégek pályáznak és nyerik meg az új infrastrukturális projektek mintegy felét (Kipiani)</p> <p>Georgia nem függ a kínai finanszírozástól (Matkava)</p>	
Mongolia	A pufferállapot	Energia tekintetében	Nyilvános tiltakozás,

<p>diverzifikálja a partnereket, de elkerülhetetlenül függenek egymástól, és kezelniük kell a kockázatokat (Baryaraa)</p>	<p>Oroszországtól függ (Undraa)</p> <p>A szállítási útvonalak tekintetében Oroszországtól és Kínától függ (Jargal)</p> <p>Kommunikációs partnerek diverzifikálása (Jargal, Baryaraa)</p>	<p>nacionalizmus, kaotikus média (Undraa)</p> <p>A Kína-ellenes érzelmek moderálása (Undraa, Song, Erdenekhuu, Jargal)</p> <p>Nagyobb átláthatóság és nyomás a korrupció ellen (Jargal)</p>
---	--	---

Hivatkozások

Aliyev, N. (2020). China's Soft Power in the South Caucasus. *The Central Asia-Caucasus Analyst*. Retrieved from <https://www.cacianalyst.org/publications/analytical-articles/item/13604-chinas-soft-power-in-the-south-caucasus.html>

AP News. (2022, December 6). Mongolians protest alleged theft of coal sold to China. Retrieved from <https://apnews.com/article/business-china-global-trade-theft-mongolia-51d514a6c5adf3d3be8fbf552d01e3b2>

Australian Financial Review. (2023, March 17). Thompson, B. Rio's big bold bet on copper in Mongolia. Retrieved from <https://www.afr.com/companies/mining/rio-s-big-bold-bet-on-copper-in-mongolia-20230316-p5cspy>

Avdaliani, E. (2021). The US, China, and the Race for 5G in the South Caucasus. *China Observers in Central and Eastern Europe Choice*. Retrieved from <https://chinaobservers.eu/the-us-china-and-the-race-for-5g-in-the-south-caucasus/>

Bloomberg. (2019, June 3). Gizitdinov, N. China's \$1.9 Billion Belt-and-Road Rail Project Goes Off Track. Retrieved from <https://www.bloomberg.com/news/articles/2019-06-03/china-s-1-9-billion-silk-road-rail-project-goes-off-track>

Chang, F. (2023). The Middle Corridor through Central Asia: trade and influence ambitions. Foreign Policy Research Institute. Retrieved from <https://www.fpri.org/article/2023/02/the-middle-corridor-through-central-asia-trade-and-influence-ambitions/>

Charap, S., et al. (2019). A Consensus Proposal for a Revised Regional Order in a Post-Soviet Europe and Eurasia. Rand Corporation. Retrieved from https://www.rand.org/pubs/conf_proceedings/CF410.html

Devonshire-Ellis, C. (2018). Armenia's North-South Highway Linking Europe with Iran, Dubai, and India. Dezan Shira & Associates *Silk Road Briefing*. Retrieved from <https://www.silkroadbriefing.com/news/2018/07/03/armenias-north-south-highway-linking-europe-iran-dubai-india/>

Eurasianet. (2020, November 23). Van der Kley, D. China diversifies in Central Asia. Retrieved from <https://eurasianet.org/china-diversifies-in-central-asia>

Eurasianet. (2021, March 31). O'Byrne, D. Nakhchivan rail plans promise to rewire Caucasus connections. Retrieved from <https://eurasianet.org/nakhchivan-rail-plans-promise-to-rewire-caucasus-connections>

Eurasianet. (2022, September 14). Lillis, J. China warns against meddling in Kazakhstan ahead of Putin meeting. Retrieved from <https://eurasianet.org/china-warns-against-meddling-in-kazakhstan-ahead-of-putin-meeting>

Eurasianet. (2022, October 28). Lillis, J. Kazakhstan: oil-rich west to become green hydrogen hub. Retrieved from <https://eurasianet.org/kazakhstan-oil-rich-west-to-become-green-hydrogen-hub>

Fägersten, B. (2015): Political risk and the commercial sector - aligning theory and practice. *Risk Management*, 17(1). Retrieved from <https://doi.org/10.1057/rm.2015.5>

Ferris, E., & Connolly, R. (2020). Networks and Links: Why Russia's infrastructure is holding back its pivot to Asia. Chatham House Russia and Eurasia Programme *Research Paper*.

Fitzpatrick, M. (1983). The definition and assessment of political risk in international business: a review of the literature. *The Academy of Management Review*, 8(2)L: 249-254. Retrieved from <https://www.jstor.org/stable/257752?seq=1>

Foreign Policy Research Institute/Oxus Society. (2020, December 10). Webinar on Governance Effects of China on Central Asia.

Fontan, I., & Melecky, M. (2022). Banking the transition to net zero: how Kazakhstan can leverage green finance to reduce emissions. World Bank *Blogs*. Retrieved from <https://blogs.worldbank.org/europeandcentralasia/how-kazakhstan-can-leverage-green-finance-to-reduce-emissions>

Government of Georgia. (2023, July 31). Joint Statement of the People's Republic of China and Georgia on Establishing a Strategic Partnership. Retrieved from <https://www.gov.ge/en/news/363187?page=&year=>

Gunter, J., & Legarda, H. (eds). (2022). Beyond Blocs: Global views on China and US-China relations. Mercator Institute for China Studies. Retrieved from <https://merics.org/sites/default/files/2022-08/MERICS-Papers-On-China-Beyond-blocs-Global-views-on-China-and-US-China-relations-3.pdf>

Hess, M. (2023). Russia is Down, But Not Out, in Central Asia. Foreign Policy Research Institute. Retrieved from <https://www.fpri.org/article/2023/02/russia-is-down-but-not-out-in-central-asia/>

Ismailov, E., & Papava, V. (2010). *Rethinking Central Eurasia*. Washington: Central Asia-Caucasus Institute Silk Road Studies Program

Kireeva, A. (2019). The Silk Road Economic Belt and the Maritime Silk Road Initiative. In A. Voskressenski & B. Koller (Eds.), *The Regional World Order: Transregionalism, Regional Integration, and Regional Projects across Europe and Asia*: 137-151. Lanham, Maryland: Lexington Books

Koskina, A. (2019). Astana LRT: a project or a scam? Central Asian Bureau for Analytical Reporting. Retrieved from <https://cabar.asia/en/astana-lrt-a-project-or-a-scam>

Lagutina, M. (2019). A World of Global Regions? Is Regionalization 2.0 Possible? In A. Voskressenski & B. Koller (Eds.), *The Regional World Order: Transregionalism, Regional Integration, and Regional Projects across Europe and Asia*: 49-60. Lanham, Maryland: Lexington Books

Louthan, T. (2022). A 'Bright Path' Forward or a Grim Dead End? The political impact of the Belt and Road Initiative in Kazakhstan. Foreign Policy Research Institute. Retrieved from <https://www.fpri.org/wp-content/uploads/2022/01/louthan-1.pdf>

McMaster, H. (2020). *Battlegrounds: the fight to defend the free world*. New York, NY: Harper

Mendee, J. (2020). The Belt and Road Initiative and Mongolia. Friedrich Ebert Stiftung and Mongolian Institute for Innovative Policies. Retrieved from <https://library.fes.de/pdf-files/bueros/mongolei/17604.pdf>

Neafie, J. (2022). Producing the Eurasian Land Bridge: a case study of the geoeconomic contestation in Kazakhstan. *International Politics*, 60. Retrieved from <https://link.springer.com/content/pdf/10.1057/s41311-022-00386-9.pdf>

Nuriyev, E. (2020). China, Russia and the EU: Forging a cooperative relationship in the Eastern Partnership region. Asia Global Institute *Asia Global Online*. Retrieved from <https://www.asiaglobalonline.hku.hk/china-russia-and-eu-forging-cooperative-relationship-eastern-partnership-region>

Pantucci, R., & Petersen, A. (2022) *Sinostan: China's inadvertent empire*. Oxford, UK: Oxford University Press

Popkhadze, M. (2021). China's Growing Influence in the South Caucasus. Foreign Policy Research Institute. Retrieved from <https://www.fpri.org/article/2021/11/chinas-growing-influence-in-the-south-caucasus/>

Ports Europe. (2022, April 4). Georgian government claims Anaklia deep sea port project will go ahead. Retrieved from <https://www.portseurope.com/georgian-government-claims-anaklia-deep-sea-port-project-will-go-ahead/>

Radio Free Europe. (2022, August 14). Standish, R., & Chkareuli, T. The Black Sea Port That Could Define Georgia's Geopolitical Future. Retrieved from <https://www.rferl.org/a/georgia-anaklia-port-geopolitics-russia-china-eu/32547539.html>

Rahimov, R. (2021). Iran Seeks to Reroute North-South Transport Corridor to Armenia, Away from Azerbaijan. *Eurasia Daily Monitor*, 18 (29). Retrieved from <https://jamestown.org/program/iran-seeks-to-reroute-north-south-transport-corridor-to-armenia-away-from-azerbaijan/>

Reuters. (2022, November 17). Auyezov, O. Shocked by Ukraine War, Russian neighbour Kazakhstan looks west. Retrieved from <https://www.reuters.com/world/asia-pacific/shocked-by-ukraine-war-russian-neighbour-kazakhstan-looks-west-2022-11-17/>

Ruehl, H. The Khorgos Hype on the Belt and Road. *The Diplomat*. Retrieved from <https://thediplomat.com/2019/09/the-khorgos-hype-on-the-belt-and-road/>

Sahakyan, M., & Gärtner, H. (eds). (2022). *China and Eurasia: Rethinking cooperation and contradictions in the era of changing world order*. New York, NY: Routledge

Segre, J. (2022). Eurasia will not unite. *Palladium*. Retrieved from <https://www.palladiummag.com/2022/07/07/eurasia-will-not-unite/>

Vanderhill, R., Joireman, S., & Tulepbayeva, R. Between the bear and the dragon: multivectorism in Kazakhstan as a model strategy for secondary powers. *International Affairs*, 96(4). Retrieved from <https://academic.oup.com/ia/article/96/4/975/5855019>

Voskressenski, A. & Koller, B. (2019). *The Regional World Order: Transregionalism, Regional Integration, and Regional Projects across Europe and Asia*. Lanham, Maryland: Lexington Books

World Bank. (2020). South Caucasus and Central Asia. Belt and Road Initiative – Kazakhstan Country Case Study. Retrieved from <https://documents1.worldbank.org/curated/en/471731593499938164/text/South-Caucasus-and-Central-Asia-The-Belt-and-Road-Initiative-Kazakhstan-Country-Case-Study.txt>

World Bank. (2022). Interview with World Bank Senior Economist for Central Asia William Seitz for End Poverty Day 2022. Retrieved from <https://www.worldbank.org/en/news/opinion/2022/10/17/interview-with-world-bank-senior-economist-for-central-asia-william-seitz-for-end-poverty-day-2022>

Yau, N. (2022). China's Security Management Towards Central Asia. Foreign Policy Research Institute *Central Asia Papers*. Retrieved from <https://www.fpri.org/article/2022/04/chinas-security-management-towards-central-asia/>

Yau, N., & van der Kley, D. (2020). China's Private Security in Central Asia. *Reconnecting Asia*. Retrieved from <https://reconasia.csis.org/chinas-private-security-central-asia/>

Yicai Global. (2022, October 21). Tang, S. China Nonferrous Jumps After Inking USD2.3 Billion Deal to Build Copper Plant in Kazakhstan. Retrieved from <https://www.yicai.com/news/china-nonferrous-metal-jumps-on-usd23-billion-deal-to-build-copper-processing-plant-in-kazakhstan#:~:text=21%20%2D%2D%20Shares%20of%20China,controlled%20by%20Kazakhstan%27s%20Kaz%20Minerals.>